

ВЕЧЕ

Вече грипно, витаминско,
Бесмислен сјај са Интернета,
У ноздрвама сирће винско
И чудесна обичност света.

Влажни гласови из звучника
Спирају крхку љуску дана
Док меки умор при дну ока
Мути ројеве неурона.

Никола Париповић

Херберт Бајер: *Самотни становник велеграда*

ЈЕСЕН

Сам идући булеваром
С очима у трулом лишћу
Разређен плитким жутилом
Гледам гране што ме стишћу.

Потонућем октобарским,
Скученошћу људског века
И бехаром белим мајским
Што прозрочан опет чека.

Осуђен на вечни трзај,
Кашу светлости и таме,
Без роптања напред ступај
Као поред среће саме.

Никола Париповић

Херберт Лист: *Посуда са златном рибицом*